

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾²⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2024 r. poz. 728 i 731) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5c:

- a) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „ust. 2 pkt 2 i”;
- b) po ust. 3 dodaje się ust 3a w brzmieniu:

„3a. Wymogi, o których mowa w ust. 2 pkt 2, potwierdza się:

- 1) rocznym sprawozdaniem finansowym;
- 2) dokumentami potwierdzającymi własność nieruchomości;
- 3) depozytem bankowym w wysokości 50 000 euro.

2) w art. 7 ust. 4:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób samochodem osobowym lub licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą jest starosta właściwy dla siedziby przedsiębiorcy określonej w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS), a w przypadku przedsiębiorców będących osobami fizycznymi - adresu stałego miejsca

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 27 października 1984 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg, ustawę o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, ustawę z dnia 5 sierpnia 2022 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw.

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1)) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 1071/2009 ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L Nr 300, str. 51);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L Nr 300, str. 72);

wykonywania działalności gospodarczej określonego w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG);

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób lub licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.”;

3) w art. 7a:

a) w ust. 3:

– w pkt 6 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zarządzającej transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c”;

– w pkt 7 po wyrazach „oświadczenie osób, o których mowa w pkt 6” dodaje się wyrazy „lub pkt 9”;

– w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 9 w brzmieniu:

„9) w przypadku osób wymienionych w pkt 6 nieposiadających polskiego obywatelstwa przedstawia się dodatkowo oświadczenie o nienałożeniu sankcji innego rodzaju niż określona w pkt 8, gdy w danym państwie ponosi się odpowiedzialność innego rodzaju za naruszenia, które zostały zakwalifikowane jako naruszenia z art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, które znamionami odpowiadałyby przestępstwom wymienionym w art. 5 ust. 2a.”;

b) w ust. 6 wyrazy „Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 3, 7 i 8” zastępuje się wyrazami „Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 3, 7-9”;

4) w art. 7b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca, który nie jest obowiązany na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619) do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego może udokumentować swoją zdolność finansową, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, za pomocą gwarancji bankowej, o której mowa w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia.”.

5) po art. 7c dodaje się art. 7ca w brzmieniu:

„Art. 7ca. 1. Zarządzający transportem, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 może kierować operacjami transportowymi nie więcej niż u dwóch przewoźników drogowych.

2. Zarządzający transportem, o którym mowa w ust. 1 nie może zostać wyznaczony jednocześnie na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.”.

6) w art. 7d:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2, wydaje decyzję:

- 1) stwierdzającą utratę dobrej reputacji i zawiesza zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego - w przypadku gdy postępowanie administracyjne było prowadzone wobec przewoźnika drogowego w związku z naruszeniami stwierdzonymi wobec członka organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną, komandytową lub komandytowo-akcyjną, dyrektora wykonawczego, o którym mowa w art. 300⁷⁶ ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych lub osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą;
- 2) stwierdzającą utratę dobrej reputacji i niezdolność zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi - w przypadku gdy postępowanie administracyjne było prowadzone wobec zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c.”,

b) w ust. 5:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydaje decyzję stwierdzającą utratę dobrej reputacji i zawiesza zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego - w przypadku uznania, że utrata dobrej reputacji będzie stanowiła proporcjonalną reakcję za popełnione naruszenia, a postępowanie administracyjne było prowadzone wobec przewoźnika drogowego, albo”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wydaje decyzję stwierdzającą utratę dobrej reputacji i niezdolność zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi w przypadku uznania, że utrata dobrej reputacji będzie stanowiła proporcjonalną reakcję za popełnione naruszenia, a postępowanie administracyjne było prowadzone wobec zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c, albo”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 5 pkt 1:

- 1) wymóg dobrej reputacji nie jest spełniony do czasu zastosowania środka rehabilitacyjnego, o którym mowa w art. 7e;
 - 2) następuje zawieszenie uprawnień z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego trwa do czasu zastosowania środka rehabilitacyjnego, o którym mowa w art. 7e;
 - 3) zabrania się wykonywania krajowego i międzynarodowego transportu drogowego.”,
- d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku gdy okres na jaki została wydana licencja wspólnotowa jest krótszy od czasu na zastosowanie środka rehabilitacyjnego, licencja wygasa z upływem terminu na jaki została udzielona.”,

- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wykonywanie transportu drogowego w przypadku, gdy przedsiębiorcy zawieszono zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, jest równoznaczne z wykonywaniem przewozu bez tego zezwolenia lub bez licencji wspólnotowej.”,

- f) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Podmiot, któremu zawieszono zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego jest obowiązany do zwrotu tego zezwolenia, a w przypadku gdy posiada licencję wspólnotową także do zwrotu tej licencji, wraz z wypisami z tych dokumentów, organom, które je wydały, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia w którym decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lub 5 pkt 1, stała się ostateczna.”;

- 7) w art. 16b:

- a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, niezdolność zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi, jeżeli wydano wobec tej osoby prawomocne orzeczenie zakazujące kierowania operacjami transportowymi.

2. W przypadkach o których mowa w ust. 1 oraz art. 7d ust. 2 pkt 2 i ust. 5 pkt 1a zarządzający transportem jest obowiązany zwrócić, w terminie nie dłuższym niż 7 dni, certyfikat kompetencji zawodowych organowi, który wydał decyzję stwierdzającą jego niezdolność do kierowania operacjami transportowymi.

3. Organ, o którym mowa w ust. 2, zawiadamia niezwłocznie jednostkę określoną w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1 o zatrzymaniu certyfikatu kompetencji zawodowych.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisy ust. 1-5 stosuje się wobec osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c.”,

c) w ust. 6 w części wspólnej po wyrazach „zarządzającemu transportem” dodaje się wyrazy „oraz osobie fizycznej, o której mowa w art. 7c”;

8) po art. 17b dodaje się art. 17c w brzmieniu:

„Art. 17c. 1. Podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem drogowym, w szczególności jako spedytor, nadawca lub podwykonawca tych podmiotów, nie może zlecić krajowego przewozu drogowego rzeczy, międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy lub przewozu kabotażowego rzeczy podmiotowi nieposiadającemu wymaganego zezwolenia lub licencji.

2. Podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem drogowym, o którym mowa w ust. 1, zlecając przewóz drogowy, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zweryfikowania posiadania przez podmiot, któremu zamierza zlecić przewóz drogowy, wymaganych dokumentów uprawniających do wykonania danego rodzaju przewozu drogowego.

3. Podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem drogowym, o którym mowa w ust. 1, po zleceniu przewozu drogowego, o którym mowa w ust. 1, wystawia i przekazuje przewoźnikowi drogowemu dokument potwierdzający to zlecenie. Za dokument potwierdzający to zlecenie może być uznany list przewozowy, o którym mowa w art. 35 ustawy – Prawo przewozowe, jeżeli dokument zawiera dane, o których mowa w ust. 4.

4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, określa firmę, adres siedziby i numer NIP podmiotu wykonującego inne czynności związane z przewozem drogowym, o którym mowa w ust. 1, termin wykonania danego zlecenia, nadawcę i odbiorcę.

5. Dokument, o którym mowa w ust. 3, może być udostępniany również w postaci elektronicznej.

6. Podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem drogowym, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przechowywania kopii lub oryginałów dokumentu, o którym mowa

w ust. 3, przez okres 4 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zlecono przewóz. Kopie dokumentów mogą być przechowywane w postaci papierowej lub elektronicznej.

7. Podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem drogowym, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przedstawienia w postaci papierowej lub elektronicznej, na żądanie organów kontrolnych dokumentów, o których mowa w ust. 3.”;

9) po art. 27d dodaje się art. 27da w brzmieniu:

„Art. 27da. 1. Główny Inspektor Transportu Drogowego prowadzi wykaz przedsiębiorców posiadających licencję, o której mowa w art. 5b ust. 2 pkt 1.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 zawiera:

- 1) firmę przedsiębiorcy;
- 2) siedzibę i adres przedsiębiorcy albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy;
- 3) informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) albo numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS);
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 5) numer licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.”;

10) w art. 87:

a) w ust. 1 w pkt 3 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i po lit. k dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) dokument, o którym mowa w art. 17c”;

b) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku, gdy podczas kontroli drogowej kierowca posiada wymagany do kontroli dokument w postaci elektronicznej, udostępnia ten dokument, na żądanie kontrolującego, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w trakcie kontroli.”

11) w art. 92a:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) Podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem drogowym, o którym mowa w art. 17c ust. 1, który zleca wykonywanie krajowego przewozu drogowego

rzeczy, międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy lub przewozu kabotażowego rzeczy podmiotowi nieuprawnionemu, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł za każde naruszenie.”,

b) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem drogowym, o którym mowa w art. 17c ust. 1, który zleca wykonywanie krajowego przewozu drogowego rzeczy, międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy lub przewozu kabotażowego rzeczy podmiotowi nieuprawnionemu, podlega karze pieniężnej w wysokości do 300 000 zł za naruszenia stwierdzone w wyniku jednej kontroli drogowej.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Suma kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nałożonych za naruszenia stwierdzone podczas kontroli w podmiotach, o których mowa w art. 17c ust. 1 ustawy o transporcie drogowym, nie może przekroczyć 500 000 złotych.”;

12) w art. 92c w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „2 lat” zastępuje się wyrazami „4 lat”.

13) w załączniku nr 3:

a) uchyla lp. 1.14;

b) dodaje się lp. 1.14a.1 – 1.14a.8 w brzmieniu:

	1.14a.1. Zlecenie, przez podmiot, o którym mowa w art. 17c ust. 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾ , krajowego przewozu drogowego rzeczy lub międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy podmiotowi nieposiadającemu zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji wspólnotowej	100 000	
	1.14a.2. Zlecenie, przez podmiot, o którym mowa w art. 17c ust. 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾ , międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy z naruszeniem przepisów umowy międzynarodowej lub warunków określonych w zezwoleniu	100 000	
	1.14a.3. Zlecenie, przez podmiot, o którym mowa w art. 17c ust. 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾ , przewozu	100 000	

kabotażowego podmiotowi nieposiadającemu wymaganego zezwolenia		
1.14a.4. Zlecenie, przez podmiot, o którym mowa w art. 17c ust. 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾ , przewozu kabotażowego rzeczy niezgodnie z warunkami określonymi dla przewozu kabotażowego	100 000	
1.14a.5. Niewystawienie lub nieprzekazanie przez podmiot, o którym mowa w art. 17c ust. 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾ , przewoźnikowi drogowemu dokumentu, o którym mowa w art. 17c ust. 3 tej ustawy	1 500	
1.14a.6. Nieprzedstawienie, przez podmiot, o którym mowa w art. 17c ust. 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾ , do kontroli dokumentów, o których mowa w art. 17c ust. 2 tej ustawy, lub nieprzechowywanie tych dokumentów przez okres 4 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zlecono przewóz	100 000	
1.14a.7. Przekazanie przez podmiot wykonujący przewóz drogowy, podmiotowi, o którym mowa w art. 17c ust. 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾ , niezgodnych ze stanem faktycznym, przerobionych lub podrobionych dokumentów, o których mowa w art. 17c ust. 2 tej ustawy	12 000	
1.14a.8. Prowadzenie pośrednictwa przy przewozie rzeczy bez wymaganej licencji, o której mowa w art. 5b ust. 2 pkt 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾	100 000	
1.14a.9. Nieokazanie podczas kontroli drogowej dokumentu, o którym mowa w art. w art. 17c ust. 2 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾	2 000	

Art. 2. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2020 poz. 8 oraz z 2023 r. poz. 1720) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 38 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. List przewozowy, o którym mowa w 35 ust. 1, wystawia się w formie pisemnej w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, zaopatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym;”;

2) w art. 47 ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie „Jeden egzemplarz dokumentu w postaci papierowej lub dokument w postaci elektronicznej otrzymuje nadawca.”.

3) w art. 55a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zlecenia przewozu drogowego przesyłki towarowej pojazdem nienormatywnym bez wymaganego zezwolenia na taki przewóz. Przewoźnik drogowy musi posiadać zezwolenie w dniu rozpoczęcia przewozu;”;

4) po art. 73 dodaje się art. 73a – 73b w brzmieniu:

„73a. 1. Pośrednik przy przewozie rzeczy i każdy podmiot w łańcuchu podwykonawców odpowiada solidarnie za zapłatę należności dla przewoźnika drogowego wykonującego przewóz drogowy, wynikającej z zawartej umowy przewozu.

2. Przewoźnik drogowy może dochodzić zapłaty należności za wykonany przewóz drogowy od podmiotów, o których mowa w ust. 1, w przypadku nieotrzymania należności po upływie terminu zapłaty określonego ustawą lub w zawartej umowie przewozu.

Art. 73b.1. Pośrednik przy przewozie rzeczy i każdy podmiot w łańcuchu podwykonawców, odpowiada solidarnie z przewoźnikiem za:

- 1) wypłatę należnego wynagrodzenia kierowcy wykonującego przewóz drogowy w wysokości określonej w ustawie, w zagranicznych przepisach o warunkach pracy delegowanych pracowników w transporcie drogowym oraz w umowie, na której podstawie kierowca wykonywał przewóz drogowy,
- 2) odprowadzenie należnej składki na ubezpieczenie społeczne oraz należnej zaliczki na podatek dochodowy, od wynagrodzenia kierowcy, o którym mowa w pkt 1.

2. Odpowiedzialność podmiotów wskazanych w ust. 1, jest proporcjonalna do czasu pracy kierowcy w związku z wykonywaniem przewozu drogowego na rzecz tych podmiotów, w miesięcznym okresie rozliczeniowym.

3. Kierowca może dochodzić wypłaty wynagrodzenia, od podmiotów wskazanych w ust. 1, po upływie 30 dni od dnia, w którym wynagrodzenie stało się wymagalne.

4. Zakład ubezpieczeń społecznych i Krajowa Administracja Skarbowa, mogą dochodzić należności o których mowa w ust. 1 pkt 2, po upływie 30 dni od dnia, w którym należności stały się wymagalne.

5. Przepis ust. 1-4 stosuje się do wynagrodzenia kierowcy i należności związanych z tym wynagrodzeniem, niezależnie od rodzaju umowy zawartej pomiędzy kierowcą a przewoźnikiem, na rzecz którego kierowca wykonywał przewóz drogowy.”

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320) w art. 24ma w ust. 4 wyrazy „do dnia 31 lipca” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 października”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz.U. z 2024 r. poz. 321) po art. 70b dodaje się art. 70c w brzmieniu:

„Art. 70c. 1. W roku 2024 środki Funduszu pochodzą również z rezerwy celowej utworzonej w budżecie państwa na 2024 rok i są przeznaczone na dofinansowanie wyposażenia w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym i uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1), pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonych do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. W przypadku wpłaty środków z rezerwy celowej, o której mowa w ust. 1, na rachunek Funduszu, środki Funduszu w roku 2024 w wysokości odpowiadającej tej wpłacie mogą zostać przeznaczone na dofinansowanie zadania, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, plan finansowy Funduszu na rok 2024 określa wyodrębnioną po stronie przychodów i wydatków tego planu przewidywaną sumę środków przeznaczonych na dofinansowanie zadania, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. 2023 r. poz. 1983) w art. 51 ust 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) 2025 - 2 334 665 tys. zł;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 167 i 232) w art. 113b ust. 8 nadaje się brzmienie:

„8. Środki, o których mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw budżetu przekazuje w całości lub w ratach w latach 2022-2027.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1783) w art. 7 wyrazy „do dnia 31 lipca 2024 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 30 listopada 2024 r.”.

Art. 8. Do spraw dotyczących naruszeń obowiązków lub warunków przewozu drogowego przez podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem drogowym, w szczególności jako spedytor, nadawca lub podwykonawca tych podmiotów, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. 1. Zawiesza się, na okres 24 miesięcy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu wejścia w życie ustawy, wydawanie zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i licencji wspólnotowych na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy dla przedsiębiorców, którzy w dniu wejścia w życie ustawy nie byli uprawnieni do wykonywania zawodu przewoźnika drogowego.

2. Zawiesza się, na okres 24 miesięcy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu wejścia w życie ustawy stosowanie przepisu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o transporcie drogowym w odniesieniu do nabycia przedsiębiorstwa w drodze umowy sprzedaży lub zamiany.

Art. 10. W drodze odstępstwa od przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1790), w okresie 24 miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu wejścia w życie ustawy, termin zapłaty świadczenia pieniężnego za wykonanie usługi w transakcji handlowej, polegającej na odpłatnym, drogowym przewozie rzeczy, wynosi 14 dni, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Strony mogą przedłużyć w drodze umowy termin zapłaty świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, do 30 dni.

Art. 11. W drodze odstępstwa od art. 26g pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2024 r., poz. 220), w okresie 12 miesięcy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu wejścia w życie ustawy, w skład przychodu kierowców wykonujących zadania służbowe w ramach międzynarodowych przewozów drogowych, stanowiącego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, o której mowa w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 497), nie wchodzi:

1) kwota stanowiąca równowartość 60 euro za każdy dzień pobytu za granicą, z zastrzeżeniem, że tak ustalony miesięczny przychód tych osób, stanowiący podstawę wymiaru składek, nie może być niższy od kwoty minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207 oraz z 2023 r. poz. 1667),

2) należności, o których mowa w art. 26g pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców.

2. Przepis art. 26h ustawy o czasie pracy kierowców, stosuje się odpowiednio.

Art. 12. W okresie, o którym mowa w art. 6, podstawę wymiaru świadczeń w razie choroby i macierzyństwa, przysługujących kierowcom wykonującym zadania służbowe w ramach międzynarodowych przewozów drogowych, stanowi przychód, o którym mowa w art. 26g ustawy o czasie pracy kierowców, w wymiarze obliczonym na zasadach określonych w art. 26g i art. 26h tej ustawy.

Art. 13. 1. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 4 pkt 2, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy, przekazują akta sprawy dotyczące udzielonych i ważnych w obrocie prawnym licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy do Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.

2. Do postępowań administracyjnych w zakresie licencji, o której mowa w art. 5b ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 14. Przewoźnik drogowy, który przed dniem wejścia w życie ustawy, udokumentował swoją zdolność finansową, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, za pomocą polisy ubezpieczeniowej, w tym polisy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności zawodowej, w terminie 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy jest zobowiązany do przedłożenia organowi, który udzielił mu zezwolenia na wykonywanie

zawodu przewoźnika drogowego dokumentu potwierdzającego zdolność finansową, zgodnie z art. 7b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Przewoźnik drogowy w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jest zobowiązany przedłożyć organowi, który udzielił mu zezwolenia na wykonywanie przewoźnika drogowego dokumentu potwierdzającego wyznaczenie zarządzającego transportem zgodnie z art. 7ca ustawy zmienianej w art. 1, dodanym niniejszą ustawą.

Art. 16. 1. Minister Finansów na wniosek ministra właściwego do spraw transportu utworzy w budżecie państwa na rok 2024 nową rezerwę celową i przeniesie do tej rezerwy kwoty wydatków zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do kwoty 400 mln zł na wpłatę do Krajowego Funduszu Drogowego. Przepisu art. 173 oraz 177 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. Fundusz przeznacza, z zastrzeżeniem art. 21, otrzymane środki na dofinansowanie wyposażenia w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym i uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 165/2014”, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonych do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 728 i 731), według stanu na dzień wejścia w życie ustawy.

2. Podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 1 dokonuje Minister Finansów w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

3. W roku 2024 minister właściwy do spraw transportu dokonuje wpłaty środków pochodzących z rezerwy celowej, o których mowa w ust. 1, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego.

4. Wpłata, o której mowa w ust. 3, nie stanowi dotacji w rozumieniu art. 126 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.).

5. Bank Gospodarstwa Krajowego, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy przedstawia projekt zmian planu finansowego Krajowego Funduszu Drogowego na rok 2024

do uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw transportu oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie finansowym.

6. Uzgodnienie zmian planu finansowego, o którym mowa w ust. 4, następuje w terminie do 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 17. 1. Główny Inspektor Transportu Drogowego, na podstawie danych ujawnionych w Krajowym Rejestrze Przedsiębiorców Transportu Drogowego, o którym mowa w art. 82g ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym oraz danych dotyczących daty pierwszej rejestracji pojazdu ujawnionej w Centralnej Ewidencji Pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn. zm.)³⁾, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy ustala wykaz przewoźników drogowych, w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, uprawnionych do wystąpienia z wnioskiem o dofinansowanie wyposażenia w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonych do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 tej ustawy według stanu na dzień wejścia w życie ustawy.

2. Główny Inspektor Transportu Drogowego przekazuje niezwłocznie wykaz, o którym mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw transportu.

3. Minister właściwy do spraw transportu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wykazu, o którym mowa w ust. 1, ogłasza w drodze obwieszczenia kwotę dofinansowania wyposażenia jednego pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonego do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014, w wysokości nie wyższej niż 2500 zł i nie niższej niż 1000 zł.

4. Dofinansowanie wyposażenia w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014, jest ograniczone do maksymalnie 50 pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonych przez jednego przewoźnika drogowego, w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 tej ustawy według stanu na dzień wejścia w życie ustawy.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 919, 1053, 1088, 1123, 1193, 1234, 1394, 1720, 1723 i 2029.

Art. 18. 1. Przewoźnik drogowy, w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, składa wniosek do Głównego Inspektora Transportu Drogowego przy wykorzystaniu formularza w drodze elektronicznej, zaopatrując wniosek kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym.

2. Wniosek zawiera:

- 1) dane dotyczące przewoźnika drogowego, w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym:
 - a) imię (imiona) i nazwisko oraz miejsce i adres zamieszkania albo firmę, siedzibę i adres wnioskodawcy,
 - b) numer ewidencji podatkowej (NIP) oraz numer REGON,
 - c) numer licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym,
 - c) numer rejestracyjny pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonego do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, wyposażonego w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014,
 - d) datę wyposażenia pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonego do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014;
- 2) dane dotyczące uprawnionego instalatora lub warsztatu, o których mowa w art. 2 pkt 3 i 9 ustawy o z dnia 5 lipca 2018 r. o tachografach (Dz. U. z 2023 r. poz. 324 i 1523), w którym wyposażono pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszony do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014:
 - a) imię (imiona) i nazwisko oraz miejsce i adres zamieszkania albo firmę, siedzibę i adres uprawnionego instalatora lub warsztatu, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 3 i 9 ustawy o z dnia 5 lipca 2018 r. o tachografach,
 - b) numer zezwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2 albo pkt 3 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o tachografach.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) opłaconą fakturę związaną z zakupem i wyposażeniem pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonego do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, w tachograf inteligentny, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014,
- 2) oświadczenie przewoźnika drogowego, w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, że wskazany we wniosku pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszony do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 tej ustawy według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, został wyposażony w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014.

4. Składający oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/świadoma* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny. * Niepotrzebne skreślić.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

5. Główny Inspektor Transportu Drogowego udostępnia formularz wniosku w Biuletynie Informacji Publicznej.

6. Główny Inspektor Transportu Drogowego po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku przewoźnika drogowego, w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, występuje z wnioskiem o wypłatę dofinansowania wyposażenia pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonego do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014, do Banku Gospodarstwa Krajowego.

7. Bank Gospodarstwa Krajowego na wniosek Głównego Inspektora Transportu Drogowego, o którym mowa w ust. 6, wypłaca w terminie 14 dni od dnia złożenia tego wniosku kwotę w wysokości określonej w obwieszeniu, o którym mowa w art. 17 ust. 3 z uwzględnieniem art. 17 ust. 4.

8. Wnioski przewoźników drogowych, w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, przewyższające wysokość wpłaty do Krajowego Funduszu Drogowego, o której mowa w art. 16 ust. 3, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 19. Główny Inspektor Transportu Drogowego odmawia wypłaty dofinansowania wyposażenia w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014, pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonego do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, jeżeli innemu przewoźnikowi drogowemu, w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, zostało uprzednio wypłacone dofinansowanie na wyposażenie w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014 tego samego pojazdu na podstawie ustawy.

Art. 20. 1. Wypłata dofinansowania wyposażenia w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014, pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonego do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, stanowi pomoc de minimis i jest udzielana zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw transportu drogowego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oraz tryb udzielania pomocy de minimis w ramach wypłaty dofinansowania wyposażenia w inteligentny tachograf, zgodny z art. 8-10 rozporządzenia (UE) nr 165/2014, pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 tony, zgłoszonego do licencji, o której mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym według stanu na dzień wejścia w życie ustawy, uwzględniając konieczność efektywnego i skutecznego wykorzystania tej pomocy, a także zapewnienia przejrzystości jej udzielania i jej zgodności z rynkiem wewnętrznym.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 3 i art. 7, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 31 lipca 2024 r.;
- 2) art. 4-6 oraz art. 16-21, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 11 i art. 12, które wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.